PRELIMINARIILE C.M. 1970

EUROPA — 9 ECHIPE

AFRICA — 1 ECHIPĂ

AMERICA DE SUD — 3 ECHIPE

MEXIC

ASIA-OCEANIA — 1 ECHIPĂ

AMERICA NORD-CENTRU — 2 ECHIPE

Iată-ne, aşadar, prinşi în „febra" unei noi competiţii, e adevărat, mai îndepărtată, dar ale cărei griji au început odată cu o... festivitate : tragerea la sorţi. Aţi ghicit, desigur, că este vorba de **preliminariile campionatului mondial din 1970**, în care sperăm să avem, de data aceasta, un succes în comparaţie cu prezenţa noastră în campionatul Europei şi preliminariile turneului olimpic.

Casablanca a fost locul acestei festivităţi. Aici s-a întrunit comisia de organizare a campionatului mondial pentru a alcătui grupele preliminare prin tragere la sorţi. Cele 30 de echipe reprezentative europene (pentru că acestea ridică întotdeauna dificultăţi în asemenea împrejurări) au fost repartizate în opt grupe (a noua cuprinde doar pe campioana mondială, **Anglia**, calificată automat). **Au fost desemnaţi „capete de serii" dintre echipele participante la turneul final al C.M. 1966, iar pentru completarea grupelor s-a recurs la sorţi,** (echipele au fost împărţite după valoare şi rezultate în trei grupe), **uneori folosindu-se şi criteriul geografic.** De reţinut, ca o noutate, faptul că **pentru prima dată Africa va avea un reprezentant direct în faza finală 1970 ;** în acest fel, **F.I.F.A.** a satisfăcut cererea care, respinsă în 1966, a determinat retragerea tuturor ţărilor africane din competiţie. Mai notăm că **Europa va avea 9** reprezentanţi faţă de 10 în 1966 şi 1962 ; America de Sud 3 în loc de 4 (în Anglia) şi 5 (în Chile) ; America de Nord şi Centru în schimb, va avea două echipe calificate în loc de una.

EUROPA = 30 ţări înscrise, 8 calificate (cîştigătoarele grupelor)

GRUPA I	: Portugalia—Elveţia—ROMÂNIA—Grecia
GRUPA II	: Ungaria—Cehoslovacia—Irlanda—Danemarca
GRUPA III	: Italia—R. D. Germană—Ţara Galilor
GRUPA IV	: U.R.S.S.—Irlanda de Nord—Turcia
GRUPA V	: Franţa—Suedia—Norvegia
GRUPA VI	: Spania — Iugoslavia — Belgia — Finlanda
GRUPA VII	: R. F. a Germaniei—Scoţia—Austria—Cipru
GRUPA VIII	: Bulgaria—Olanda—Polonia—Luxemburg
GRUPA IX	: ANGLIA, calificată din oficiu, fiind campioana mondială

AMERICA DE SUD = 10 ţări înscrise, 3 calificate (cîştigătoarele grupelor)

GRUPA X	: Argentina—Peru—Bolivia
GRUPA XI	: Brazilia—Venezuela—Columbia—Paraguay
GRUPA XII	: Uruguay—Chile—Ecuador

AMERICA DE NORD ŞI CENTRALĂ = 12 ţări înscrise, una calificată

GRUPA XIII

Subgrupa 1	: Costa Rica—Honduras—Jamaica
Subgrupa 2	: Guatemala—Trinidad—Haiti
Subgrupa 3	: Salvador—Surinam—Antilele Olandeze
Subgrupa 4	: S.U.A.—Bermude—Canada

Cîştigătorii subgrupelor de mai sus se vor întîlni între ei (1 cu 3 şi 2 cu 4), iar învingătorii din aceste două meciuri vor disputa o finală a grupei pentru a desemna echipa care se va califica pentru turneul final.

GRUPA XIV : MEXIC, calificată din oficiu ca ţară organizatoare.

ASIA — OCEANIA = 7 ţări înscrise, una calificată (de fapt, s-au înscris cinci ţări, dar au fost incluse şi Rhodezia şi Izrael)

GRUPA XV

Subgrupa 1	: Japonia—Coreea de Sud—Rhodezia—Australia
Subgrupa 2	: R. P. D. Coreeană—Izrael—Noua Zeelandă

Învingătorii subgrupelor se vor întîlni în finala grupei, calificatoare pentru Mexic.

GRUPA XVI AFRICA = 11 ţări, una calificată

Subgrupa 1	: Algeria—Tunisia
Subgrupa 2	: Maroc—Senegal
Subgrupa 3	: Etiopia—Libia
Subgrupa 4	: Sudan—Zambia
Subgrupa 5	: Camerun—Nigeria
Subgrupa 6	: Ghana

Sistemul de desemnare a echipei calificate : învingătorii subgrupelor se vor întîlni astfel : 1 cu 2, 3 cu 4 şi 5 cu 6 ; învingătorii din aceste meciuri vor forma o grupă de trei care vor susţine meciuri între ei şi primul clasat se va califica pentru Mexic. Echipele învingătoare în subgrupe trebuie desemnate înainte de 30 iunie 1969.

E BINE DE ŞTIUT

● **Toate meciurile** din grupele preliminare **trebuie disputate pînă la 31 decembrie 1969.**

● Comisia de organizare a campionatului mondial F.I.F.A. n-a luat în considerare înscrierile federaţiilor din **Albania, Guineea, Congo Kinshasa şi Cuba** deoarece ele nu au fost confirmate în termen.

● **În preliminarii pot fi schimbaţi doi jucători în timpul jocului. Cei doi înlocuitori vor fi aleşi dintre cinci rezerve desemnate înainte de meciuri şi consemnate în foaia de arbitraj.**

● **Izrael şi Rhodezia** au fost incluse **în zona Asia—Oceania** pentru a evita orice motiv de nemulţumire şi protest din partea ţărilor africane şi din Orientul Mijlociu.

● Alte decizii ale comisiei de organizare : **turneul final se va desfăşura între 31 mai şi 25 iunie 1970 ;** tragerea la sorţi a turneului final va avea loc la **4 ianuarie 1970** în Mexic ; arbitrii turneului final vor fi desemnaţi **la 1—2 martie 1970 la Montevideo ;** în scopul de a reprima jocul dur, a fost instituită o comisie de disciplină, precum şi o cupă a fair-playului care va fi decernată la sfîrşitul turneului final din Mexic.

1934 — 1958 — 1966 LA UN LOC...

Să notăm pe marginea preliminariilor C.M. 1970 că viitorii noştri adversari din grupa I, în care ne-au repartizat... sorţii, ne sînt — de fapt — vechi rivali. Ne-am mai disputat calificarea cu ei.

Cu ELVEŢIA în ediţia din 1934. Atunci am făcut parte împreună din grupa (a X-a) în care juca şi Iugoslavia. Un meci nul la Berna (2—2) şi o victorie cu 2—1 la Bucureşti asupra Iugoslaviei ne-au calificat pentru turneul final. Dar, să nu uităm că Elveţia ne-a fost adversar şi recent, în campionatul Europei, rezultatul confruntării fiind odată favorabil nouă (4—2) şi odată echipei „ţării cantoanelor" (1—7).

În ordinea cronologică a campionatelor mondiale, vom cita GRECIA, partenera de întrecere în preliminariile ediţiei 1958, alături de Iugoslavia (grupa a VII-a). Am trecut atunci de Grecia cu 2—1 şi 3—0, dar n-am reuşit să depăşim formaţia iugoslavă, care a plecat la Stockholm ca reprezentantă a Balcanilor.

În sfîrşit, la ultima ediţie, cea din 1966, sorţii ne-au adus alături de PORTUGALIA, Cehoslovacia şi Turcia. Învinşi cu 2—1 la Lisabona, am cîştigat cu 2—0 la Bucureşti, dar a fost insuficient pentru calificare. Dreptul acesta a revenit Portugaliei.

NE-AM MAI ÎNTÎLNIT...

ROMÂNIA — PORTUGALIA

1 (183)	— 13.VI.	1965, Lisabona	: 1—2 (0—2)	C.M.
2 (186)	— 21.XI.	1965, Bucureşti	: 2—0 (2—0)	C.M.
3 (189)	— 3.VII.	1966, Porto	: 0—1 (0—1)	

3 1 0 2 3—3

ROMÂNIA — ELVEŢIA

1 (46)	— 20.X.	1933, Berna	: 2—2 (1—0)	C.M.
2 (191)	— 2.XI.	1966, Bucureşti	: 4—2 (4—0)	C.E.
3 (200)	— 24.V.	1967, Zürich	: 1—7 (0—3)	C.E.

3 1 1 1 7—11

ROMÂNIA — GRECIA

1 (24)	— 25.V.	1930, Bucureşti	: 8—1 (3—1)	C.B.
2 (34)	— 29.XI.	1931, Atena	: 4—2 (2—2)	C.B.
3 (38)	— 28.VI.	1932, Belgrad	: 3—0 (3—0)	C.B.
4 (43)	— 6.VI.	1933, Bucureşti	: 1—0 (1—0)	C.B
5 (51)	— 26.XII	1934, Atena	: 2—2 (2—1)	C.B.
6 (56)	— 24 VI.	1935 Sofia	: 2—2 (2—2)	C.B.
7 (61)	— 17.V.	1936, Bucureşti	: 5—2 (2—1)	C.B.
8 (141)	— 16.VI.	1957 Atena	: 2—1 (1—1)	C.M.
9 (143)	— 3.XI.	1957, Bucureşti	: 3—0 (0—0)	C.M.
10 (197)	— 8.III.	1967, Atena	: 2—1 (1—1)	

10 8 2 0 32—11

Prescurtări folosite în această pagină : C.M. = campionatul mondial ; C.E. = campionatul Europei ; C.B. = Cupa Balcanică

VIITORII NOŞTRI ADVERSARI

CĂRŢI DE VIZITĂ

Portughezul Coluna (căpitanul echipei selecţionate) alături de Ricardo Zamora şi Reija (căpitanul echipei Spaniei) fotografiaţi înaintea meciului memorial, disputat în onoarea lui Zamora.

PORTUGALIA

Eusebio şi coechipierii lui au cunoscut foarte repede o deosebită satisfacţie în C.M. ; poate că ea a reprezentat o rapidă consolare pentru suita de eşecuri a echipei portugheze în tentativele de a ajunge în turneele finale ale întrecerii mondiale. Într-adevăr, puteţi căuta îndelung numele ei printre participantele la sprintul din linia dreaptă al competiţiei lumii. Nu-l veţi găsi decît la ediţia 1966, cînd echipa pregătită de Otto Gloria a cucerit nu numai locul III şi medaliile de bronz ci şi cele mai numeroase simpatii pentru jocul tehnic şi foarte corect

De atunci, se pare că aplaudaţii portughezi de pe stadioanele engleze au obosit puţin sau i-a lenevit succesul din 1966. Aşa se poate explica evoluţia lor sub aşteptări în preliminariile Campionatului Europei, unde au fost eliminaţi din drumul spre sferturile de finală. E de aşteptat ca acest duş rece să-i fi trezit, după cum intrarea într-o nouă ediţie a C.M. e de presupus că o să-i ambiţioneze. Ca valoare tehnică, Portugalia este formaţia nr. 1 a grupei.

Director tehnic este Fernando Caiado, *care i-a succedat lui Otto Gloria.*

PREZENŢE ÎN 1967

27.III — Florenţa : Italia — PORTUGALIA 1—1
1.VI — Stockholm : Suedia — PORTUGALIA 1—1 C. E.
8.VI — Oslo : Norvegia — PORTUGALIA 1—2 C. E.
12.XI — Lisabona : PORTUGALIA — Norvegia 2—1 C. E.
26.XI — Sofia : Bulgaria — PORTUGALIA 1—0 C. E.
17.XII — Lisabona : PORTUGALIA — Bulgaria 0—0 C. E.

BILANŢ : 6 2 3 1 6—5

FORMAŢIE-TIP : Americo — Morais (M. Rodrigues), Raul (R. Rodrigues), J. Carlos, Hilario — Graca, Pinto (Coluna, Pedras) — Augusto, Eusebio, Torres (Seraphin, Jose Maria), Simoes (Peres).

Cu toată opoziţia lui Facheti, extrema elveţiană Künzli reuşeşte să expedieze — cu capul — mingea spre poartă (Fază din meciul Elveţia — Italia, 2—2)

ELVEŢIA

Dacă ar fi s-o prezentăm numai după reuşitele în lupta pentru calificarea în turneele finale ale C.M. — performanţe care nu sînt de a doua mînă — echipa Elveţiei este cea mai bine înarmată din grupă. Ea a ajuns între echipele ce şi-au cucerit un loc în finalul competiţiei mondiale la ediţiile din 1934, 1938, 1950, 1954, 1962 şi 1966, deci n-a lipsit decît la ediţiile din 1930 şi 1958. Reuşitele din istoria activităţii lui, unsprezecele elveţian le-a datorat unei omogenităţi remarcabile. Jucători de mare celebritate nu sînt întîlniţi

Formaţie care împleteşte veritabile calităţi fizice cu acelea tehnice, Elveţia a reuşit în trecutul apropiat unele rezultate de primul ordin ca acele egalităţi din faţa reprezentativelor Italiei şi Uniunii Sovietice. În ce ne priveşte păstrăm, firească, amintirea de loc plăcută a înfrîngerii la scor pe care reprezentativa Elveţiei a administrat-o echipei noastre anul trecut, la Zürich. Poate că preliminariile ne vor oferi prilejul unei revanşe la proporţii apropiate sau măcar a unui rezultat care să demonstreze că acel 1—7 rămîne un accident.

PREZENŢE ÎN 1967

5.I — Mexico : Mexic — ELVEŢIA 3—0
7.I — Mexico : Mexic — ELVEŢIA 0—2
3.V — Geneva : ELVEŢIA — Cehoslovacia 1—2
24.V — Zürich : ELVEŢIA — România 7—1 C. E.
1.X — Moscova : U.R.S.S. — ELVEŢIA 2—2
8.XI — Lugano : ELVEŢIA — Cipru 5—0 C. E.
18.XI — Berna : ELVEŢIA — Italia 2—2 C. E.
23.XII — Cagliari : Italia — ELVEŢIA 4—0 C. E.

BILANŢ : 8 3 2 3 19—14

FORMAŢIE-TIP : Kunz — Michaud — Pfirter, Tacchella, Perroud — Odermatt, Führer, Dürr — Künzli, Blättler (Quentin), Quentin (Bernasconi).

„Bomba", expediată de înaintaşul grec, Papaioanou, a străpuns din nou apărarea austriacă (Fază din meciul Grecia — Austria, 4—1, disputat la Atena).

GRECIA

Unsprezecele elen trece drept unul care ştie, mai ales pe teren propriu, să-şi pună la maximum în valoare potenţialul său fizic. Jucători rapizi, viguroşi, plini de temperament, fotbaliştii greci fac clipe grele tuturor formaţiilor pe care le întîlnesc. Să ne amintim doar de partidele în compania Austriei, de la Atena (4—1) şi de la Viena (1—1), unde au reuşit să ţină în şah pe gazde, nereţinîndu-se, e drept, şi de la o serie de neregularităţi care au dus pînă la urmă la întreruperea meciului şi la o serie de incidente în tribunele stadionului din Prater.

Echipa Greciei n-a reuşit niciodată pînă acum calificarea în turneul final al C.M. Poate tocmai de aceea ea va lupta de această dată cu mai multă energie şi speranţă. Să mai notăm că în toate partidele disputate pînă acum de naţionala noastră în compania celei greceşti, ea a obţinut victoria (sau măcar egalitatea). Să sperăm că tradiţia se va menţine şi în cele două întîlniri aşa de importante din preliminariile mondiale.

Conducerea tehnică a reprezentativei este asigurată de antrenorul Andreopulos.

PREZENŢE ÎN 1967

15.II — Atena : GRECIA — Libia 4—0
15.III — Atena : GRECIA — România 1—2
10.V — Helsinki : Finlanda — GRECIA 1—1 C. E.
16.VII — Moscova : U.R.S.S. — GRECIA 4—0 C. E.
4.X — Atena : GRECIA — Austria 4—1 C. E.
31.X — Atena : GRECIA — U.R.S.S. 0—1 C. E.
5.XI — Viena : Austria — GRECIA 1—1 C. E.

BILANŢ : 7 2 2 3 11—10

FORMAŢIE-TIP : Iconomopoulos (Christidis) — Balopoulos (Plessas), Zanteroglu, Loukanidis, Gaitatzis (Kamaras) — Polihroniou, Sofianidis — Haitas (Ioutsos), Sideris, Papaioanou, Domazos, Botinos (Ioutsos).